# XXVIII Czwartek okresu zwykłego

**Tekst Ewangelii (*?k* 11,47-54):** Biada wam, ponieważ budujecie grobowce prorokom, a wasi ojcowie ich zamordowali. A tak jesteście świadkami i przytakujecie uczynkom waszych ojców, gdyż oni ich pomordowali, a wy im wznosicie grobowce. Dlatego też powiedziała Mądrość Boża: Poślę do nich proroków i apostołów, a z nich niektórych zabiją i prześladować będą. Tak na tym plemieniu będzie pomszczona krew wszystkich proroków, która została przelana od stworzenia świata, od krwi Abla aż do krwi Zachariasza, który zginął między ołtarzem a przybytkiem. Tak, mówię wam, na tym plemieniu będzie pomszczona. Biada wam, uczonym w Prawie, bo wzięliście klucze poznania; samiście nie weszli, a przeszkodziliście tym, którzy wejść chcieli».

Gdy wyszedł stamtąd, uczeni w Piśmie i faryzeusze poczęli gwałtownie nastawać na Niego i wypytywać Go o wiele rzeczy. Czyhali przy tym, żeby go podchwycić na jakimś słowie.

***«(…) budujecie grobowce prorokom, a wasi ojcowie ich zamordowali!»***

Rev. D. Pedro-José YNARAJA i Díaz
*(El Montanyà, Barcelona, Hiszpania)*

Dzisiaj, rozważamy temat misji oraz sposób, w jaki przyjmowano i traktowano proproków: «Poślę do nich proroków i apostołów, a z nich niektórych zabiją i prześladować będą» (Łk 11,49). Prorokami były osoby o różnym statusie społecznym i religijnym, które otrzymały konkretne przesłanie od Boga; za natchnieniem Ducha św. wyrażały je znakami lub słowami zrozumiałymi sobie współczesnym. Przesłanie to było zazwyczaj głoszone przez mało pochlebne słowa lub trudne do zaakceptowania działania. To właśnie kłopotliwość jest charakterystyczną cechą proroctwa. Dar proroctwa jest uciążliwy dla tego, kto go otrzymuje, gdyż pali go od wewnątrz. Jest też niezręczny dla słuchającego go otoczenia. Dzisiaj to przesłanie może rozszerzyć się na cały świat dzięki Internetowi i satalitom.

Współcześni prorokom, starali się zmusić ich do milczenia, oczerniali ich, zniesławiali, a nawet dorpowadzali do śmierci. Nadchodził wtedy moment postawienia im grobowca i oddawania im hołdu, kiedy już nikomu nie przeszkadzali. Nie brakuje dzisiaj proroków znanych na całym świecie. Jan Paweł II, Matka Teresa z Kalkuty, Jan XXIII... Pamiętamy czego nauczali i czego od nas wymagali? Wprowadzamy ich słowa w życie? Nasze pokolenie zostanie rozliczone nie tylko z dziury ozonowej i pustynnienia ziemi na skutek marnotrawienia wody, ale też z ostracyzmu wobec naszych proroków.

Są jeszcze osoby, którym wydaje się, że mają “monopol na wiedzę”. Dzielą się nią najwyżej z osobami bliskimi, z tymi którzy utrzymują ich na piedestale sławy i sukcesu. Są to osoby, które nie pozwalają innym zgłębiać pewnych obszarów wiedzy z obawy przed konkurencją: «Biada wam, uczonym w Prawie, bo wzięliście klucze poznania; samiście nie weszli, a przeszkodziliście tym, którzy wejść chcieli» (Łk 11,52).

Dzisiaj, podbnie jak za czasów Jezusa, wielu analizuje wypowiedzi i bada teksty, aby dyskredytować tych, których słowa są im niewygodne. Czy też tak postępujemy? Jak mawiał św. Jan Chryzostom «Nie ma nic groźniejszego, niż poddawanie spraw bożych ludzkim rozprawom».

## *My?li na dzisiejsz? Ewangeli?*

- Co myśleć o tych, którzy chełpią się jakimś tytułem, a go nie reprezentują? Wielu jest takich, którzy nazywają sie chrześcijanami, a w rzeczywistości nimi nie są, bo nie są tacy, jak o sobie mówią, ani w życiu, ani w zwyczajach, ani w nadziei, ani w miłosierdziu» (Święty Augustyn)

- «Rzeczą właściwą dla pokusy jest pozorowanie celu moralnego: nie nakłania nas bezpośrednio do czynienia zła, bo to byłoby zbyt proste. Ukazuje nam niby to, co najlepsze» (Benedykt XVI)

- «Jezus w całym swoim życiu ukazuje się jako nasz wzór: jest "człowiekiem doskonałym", który zaprasza nas, abyśmy się stali Jego uczniami i szli za Nim. Przez swoje uniżenie dał nam wzór do naśladowania, przez swoją modlitwę pociąga do modlitwy, przez swoje ubóstwo wzywa do dobrowolnego przyjęcia ogołocenia i prześladowań» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 520)